

מ"ת 57460/08/16 - מאור נתן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 57460-08-16 מדינת ישראל נ' נתן(עציר)
תיק חיצוני: 361628/16

בפני	כבוד השופטת תמר נסים שי
המבקש	מאור נתן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר שנקבעו בהחלטה מיום 4.7.17, בהתאם להוראת סעי' 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

המבקש עותר בבקשתו להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני בבית אמו בקריית שמונה, תחת פיקוחה ופיקוח דודתו, וזאת חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח.

בתמצית אציין, לפי שנדרשתי לאמור בהחלטות קודמות, כי ביום 29.8.16 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחר בסם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סם לצריכה עצמית ועבירות נשק - הובלה ורכישה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים כנגדו.

ביום 27.9.16 הורתה כב' השופטת אריאלי על מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני בבית אחותו בחצור, ובכך אימצה את המלצת שירות המבחן. בהמשך הועתק מקום המעצר לכתובת אחרת, אף היא בחצור, ועם חלוף הזמן אושרו גם חלונות התאווורות (החלטה מיום 23.5.17).

בסמוך לאחר מכן, ביום 3.7.17, במסגרת חיפוש שנערך במקום המעצר באיזוק, נתפסו סמים בכמות לשימוש עצמי וכן משקל אלקטרוני. בעקבות זאת, ביום 4.7.17, הוריתי על השבתו למעצר מאחורי סורג ובריח. בהחלטתי זו קבעתי, כי המבקש אישר שהחזיק בסם וכי עשה בו שימוש בשל כאבים מהם סבל ולצורך הרגעתם, כאשר לדבריו אף המפקחים היו מודעים לשימוש הנ"ל.

בבקשה זו מפנה המבקש לכך שבהליך העיקרי הסתיימה שמיעת פרשת התביעה ופרשת ההגנה החלה, במסגרתה העיד המבקש, ולעת הזו הדיון נדחה להמשך שמיעה.

בנסיבות העניין, נוכח חלוף הזמן והעובדה שפרשת התביעה נשמעה, עותר המבקש לעיין מחדש בהחלטת מעצרו.

בדין שהתקיים לפניי ביום 7.3.18, חזר בו המבקש מהבקשה לטעון לעניין שינוי בעוצמת הראיות, ובאת כוחו התמקדה בטיעון של חלוקה הזמן והתקדמות ההליך.

בעקבות זאת, ואף בהסכמת המשיבה, תוך שמירה על עמדתה כי דין הבקשה לדחייה, הופנה המבקש על ידי פעם נוספת לשירות המבחן.

מתסקיר המעצר שנערך בעניינו, עולה כי המבקש הביע חרטה על התנהלותו במסגרת תקופת האיזוק. לדבריו, הוא מבין את החשיבות והצורך בעריכת שינויים באורחות חייו. ביחס לעברו הפלילי, ציין כי בצעירותו התחבר לחברים בעייתיים ונגרר בהתנהלותו אחריהם, מתוך רצון להשתלב חברתית ולהרגיש מקובל. לאחר שחרורו ממאסרו ניסה לנתק עמם את הקשר, אך הניתוק לא היה מוחלט. כעת הוא מבין כי כדי להתחיל חיים חדשים עליו לנתק את הקשר עמם באופן מוחלט.

במהלך תקופת המעצר באיזוק היה המבקש נתון בצו פיקוח מעצר. מסיכום תקופת הפיקוח עלה כי המבקש שולב בטיפול בקבוצת עצורי בית, שהתקיימה אחת לשבוע. במהלך השתתפותו בקבוצה שיתף פעולה באופן מלא ומשביע רצון, התמיד והגיע לפגישות בזמן, גילה יכולת לשתף אחרים בקשים השונים שחווה, תרם ונתרם מהשתתפותו. עוד צוין, כי המבקש מבצע בדיקות שתן וכולן נקיות.

בעניין צריכת הסמים מציין שירות המבחן, כי עקב בעיות רפואיות עמן התמודד המבקש הוא הגיש בקשה לאישור שימוש בגראס רפואי. עם זאת, עד לקבלת האישור לא ידע כיצד להתמודד עם הכאב. לאחר שסיים את השתתפותו בקבוצה חווה רגע של משבר, עקב מעצרו הארוך, דחיית מועד חתונתו והכאבים החזקים, שחווה ובנסיבות אלה השתמש בגראס. במהלך מעצרו הוא נוטל תרופות לשיכוך כאבים, וממתין לאישור קבלת קנאביס רפואי. עם זאת, הוא מבין שאינו יכול להשתמש בגראס לא חוקי, ומחויב להימנע מכך במידה וישהה במעצר בית בהמשך.

בבחינת הערכת הסיכון, שירות המבחן התרשם כי המבקש גדל במשפחה תומכת ומכילה. עוד התרשם, כי הינו בעל יכולת ורבאלית טובה וכי נגרר בהתנהלותו אחר חבריו, כאשר במצבים מסוימים פעל ללא שיקול דעת. בעברו אימץ דפוסי התנהלות עבריינית. עם זאת, אין למבקש דפוסי חשיבה עבריינית מושרשים, ומעצרו וההליך המשפטי היוו עבורו גורם מרתיע. ניכר, כי המבקש שואף ליציבות במישור התעסוקתי והמשפחתי. ההתרשמות הינה כי הוא מגלה הפנמה והבנה לגבי הבעייתיות של בחירותיו, שהיו ברקע מעצרו, ומביע תחושות של חרטה ואכזבה עצמית. לאור האמור, הערכת הסיכון הנשקפת ממנו להישנות מעשים הינה בינונית גבוהה.

ביחס לחלופת המעצר, שירות המבחן נפגש עם המשמורניות - אמו של המבקש ודודתו. האם שימשה מפקחת מרכזית עליו בעבר, וביטאה אכזבה וכעס על המבקש נוכח בחירותיו שהביאו למעצרו. היא, כמו גם הדודה, התחייבו לפעול כלפיו באופן נוקשה ומציב גבולות. שירות המבחן התרשם מהמשמורניות כנשים רציניות ואחראיות, להן קשר קרוב ומכיל עם המבקש ושהביעו רצון לתמוך בו, וכמי שיכולות להציב לו גבולות, וזאת בנוסף לפיקוח אלקטרוני.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לטעמה, מדובר בבקשה מופרכת. לא ניתן ליתן אמון כלשהו במבקש, אשר הפר את האמון בעבר. המסוכנות הנשקפת ממנו גבוהה, ששום חלופת מעצר לא תצליח לאיין, אף לא האיזוק, כפי שנוכחנו לדעת. גם במפקחים לא ניתן ליתן אמון. המפקחים מגלים גישה מגוננת ביותר כלפי המבקש ואף התגלו כלא אפקטיביים.

ההליך העיקרי הינו לקראת סיום, כאשר הדחיות האחרונות היו לבקשת המבקש דווקא. משכך, אין מקום לשקול מחדש

את החלטת המעצר.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, לרבות המשמורניות המוצעות וכן את אביו של המבקש, שהציע אף הוא לפקח עליו, מצאתי כי לא ניתן להיעתר לו.

אין חולק על חומרת המעשים והעבירות הלכאוריות המיוחסות למבקש, המקימות כנגדו עילת מעצר שעניינה מסוכנות. מסוכנות זו מתעצמת לנוכח עברו הפלילי, לרבות מאסר על תנאי, התלוי ועומד כנגדו.

אף שהמבקש מצוי מזה פרק זמן ממושך במעצר, המסוכנות הנשקפת ממנו לא פחתה באופן משמעותי. להערכת שירות המבחן, מדובר במסוכנות ברמה "בינונית - גבוהה".

אכן, בעבר נעתר בית המשפט והורה על מעצר באיזוק, אף שהמסוכנות הוערכה כ"גבוהה". אולם, המבקש לא הצדיק את האמון שבית המשפט רחש לו והפר את תנאי המעצר באיזוק, שעה שנתפס כאשר ברשותו סמים אשר סופקו לו, כעולה מטיעוני הצדדים, למקום חלופת המעצר.

בנסיבות העניין, משלא פחתה המסוכנות ובשים לב להתנהגותו בעבר כמי שהפר את התנאים, הרי שבחלוף הזמן לבדו אין כדי להוות תנאי מספיק לעיין מחדש בהחלטה, קל וחומר לשנות ממנה.

יתרה מכך, העובדה שהמבקש נתפס כשברשותו סמים במקום החלופה, משמעה כי לא זו בלבד שהמבקש לא הצדיק את האמון שניתן בו, אלא גם מי שפיקח עליו, ובעיקר אמו, המוצעת כעת כמפקחת פעם נוספת.

שמעתי את המפקחים המוצעים. ביחס לאמו של המבקש, הרי שזו מגלה עמדה מגוננת מאוד כלפי המשיב, ולהתרשמותי אינה מייחסת משקל ממשי להפרה שביצע. אף שציינה כי היא נגד שימוש בסמים, הסבירה כי המבקש השתמש בסמים בעת שהותו בחלופה עקב כאבים מהם הוא סובל. האם אף נכשלה במלאכת הפיקוח הלכה למעשה. כך גם אביו של המבקש שהוצע כמפקח, הסביר את השימוש בגראס כמזור מפני הכאב אותו חווה המבקש. אף הוא גילה עמדה מגוננת כלפי המבקש, וספק בעיני אם הוא או האם יוכלו לשמש מפקחים אפקטיביים, שהמבקש יסור למרותם.

אף אם דודתו של המבקש הינה מפקחת ראווה, הרי שאין בה, לבדה, נוכח כל האמור לעיל, בהתייחס למבקש כמו גם למפקחים הנוספים, כדי להטות את הכף לקבלת הבקשה.

אמנם, שירות המבחן המליץ על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, אולם לא ניתן להתעלם מהאמור בגוף התסקיר, המקשה על קבלת ההמלצה האמורה. כך לדוגמא, מעיין בתסקיר עולה כי למרות חלוף הזמן מביצוע העבירות הלכאוריות, כמו גם למרות התקופה בה שוהה המבקש במעצר מאחורי סורג ובריה, עדיין נותרה הערכת המסוכנות בעניינו ברמה בינונית גבוהה, באופן שלא ניתן לומר כי במעצרו בפיקוח יהיה כדי לאיין מסוכנותו ולהבטיח שלומו ובטחונו של הציבור.

לאלה יש להוסיף את הפרת האמון שנרשמה לחובת המבקש ושהביאה למעצרו, כמו גם מהות המעשים הלכאוריים, עברו הפלילי הרלוונטי ועונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

בהינתן האמור לעיל הרי שלא אוכל לקבל את המלצת שירות המבחן.

על יסוד האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד ניסן תשע"ח, 30 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.